

Domov>Sprožitev sodnega postopka>Kje in kako>**Stroški**

Stroški

Litva

Na tej strani so na voljo podatki o stroških postopka v Litvi.

[Družinsko pravo – razveza zakonske zveze](#)

[Družinsko pravo – varstvo in vzgoja otrok](#)

[Družinsko pravo – preživnina](#)

[Gospodarsko pravo – pogodbe](#)

[Gospodarsko pravo – odgovornost](#)

Predpisi, ki urejajo plačila za storitve zaposlenih v pravniških poklicih

1. Pravni svetovalci (*solicitors*)

V Litvi tak poklic ne obstaja.

2. Odvetniki

Plačila odvetnikov v Litvi niso zakonsko urejena. Razlikujejo se glede na stopnjo zapletenosti zadeve in vključena sredstva. Znesek plačila ne sme biti višji od maksimalne višine, določene v priporočilih, ki sta jih potrdila **minister za pravosodje** in **predsednik sveta litovske odvetniške zbornice** (*Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas*).

3. Pravni zastopniki (*barristers*)

V Litvi tak poklic ne obstaja.

4. Sodni izvršitelji

Storitve sodnega izvršitelja so potrebne le, če dolжник ne izvrši sodbe in kadar so potrebne izvršljive listine. Znesek, plačilo in oprostitev stroškov izvršbe so določeni z **Navodili za izvršbo sodbe**. Vse stroške izvršbe mora plačati obsojeni dolжник. Med ali po izvršbi sodbe se plačilo sodnega izvršitelja izterja od dolžnika.

Znesek plačila je odvisen od vrste zahtevane izvršbe in števila opravljenih izvršb. Nekateri stroški izvršbe so fiksni: nekateri znašajo 60 LTL na uro, drugi so določeni glede na odstotek vrednosti premoženja v izvršbi.

Fiksni stroški

Fiksni stroški v civilnih postopkih

Fiksni stroški za stranke v civilnih postopkih

Stroški postopka v **civilnih postopkih** vključujejo sodne takse in druge stroške: stroške zastopanja, stroške vročitev sodnih dokumentov, nagrade izvedencem, stroške prič, stroške izvršbe itd. Sodne takse so v nekaterih primerih določene v Zakoniku o civilnem postopku in so fiksne. Stroški postopka so določeni v poglavju VII **Zakonika o civilnem postopku** (*Civilinio proceso kodeksas*).

Faza civilnega postopka, ko morajo stranke plačati fiksne stroške

Sodne takse se navadno plačajo, preden se vloži tožba pri sodišču.

Fiksni stroški v kazenskih postopkih

Fiksni stroški za stranke v kazenskih postopkih

Za stranke v kazenskih postopkih ni fiksnih stroškov.

Fiksni stroški v ustavnih postopkih

Fiksni stroški za stranke v ustavnih postopkih

Ustavni postopki so brezplačni, vendar niso dostopni splošni javnosti.

Predhodne informacije, ki jih zagotovijo zakoniti zastopniki

Takšna neposredna zakonska obveznost ne obstaja.

Stroški, ki jih plača stranka, ki je v postopku uspela

Stroški v civilnih postopkih so določeni v poglavju VII **Zakonika o civilnem postopku**.

Pravna podlaga za stroške postopka

Kje najti informacije o pravni podlagi za stroške postopka v Litvi?

Več informacij je na voljo v priloženem [Poročilu Litve o Študiji preglednosti stroškov](#) (950 Kb) .

V katerih jezikih so na voljo informacije o pravni podlagi za stroške postopka v Litvi?

Vse informacije so na voljo v angleščini.

Kje najti informacije o mediaciji?

Več informacij je na voljo na spletni strani o [postopku sodne mediacije](#).

Pravna pomoč

Pogoji za dodelitev pravne pomoči

Po litovski zakonodaji obstajata dve vrsti državne pravne pomoči:

"primarna pravna pomoč" (pirminė teisinė pagalba) obsega pravno pomoč v skladu s postopki iz zakona, ki ureja področje državne pravne pomoči, pravnega svetovanja in priprave dokumentov, ki se vložijo pri državnih in občinskih institucijah z izjemo procesnih dokumentov. Pravna pomoč obsega tudi svetovanje za izvensodno reševanje spora, dejavnosti za sporazumno razrešitev spora in pripravo sodne poravnave;

"sekundarna pravna pomoč" (antrinė teisinė pagalba) obsega pripravo dokumentov, obrambe in zastopanje pred sodiščem. To vključuje postopke izvršbe in zastopanja v predhodni izvensodni fazi spora, kadar je tak postopek določen z zakonom ali sodno odločbo. Pravna pomoč obsega tudi pravdne stroške v civilnih postopkih, stroške upravnih postopkov in stroške, povezane z obravnavo civilne tožbe, ki izhaja iz kazenske zadeve.

Vsi državljani Republike Litve, državljani držav članic Evropske unije, druge fizične osebe, ki zakonito prebivajo v Litvi ali državah članicah, in druge osebe, določene v mednarodnih pogodbah, ki jih je sklenila Litva, so upravičeni **do primarne pravne pomoči ne glede na njihov dohodek**.

Vsi državljani Republike Litve, državljani držav članic Evropske unije in druge fizične osebe, ki zakonito prebivajo v Litvi ali državah članicah, lahko zaprosijo za sekundarno pravno pomoč. Sekundarno pravno pomoč lahko uveljavlja posameznik, čigar **premoženje in letni dohodek ne presejata praga, ki ga določa vlada** v predpisu, ki ureja državno pravno pomoč.

Uporablja se torej enoten sistem mejne vrednosti pri ocenjevanju slabega premoženjskega stanja (maksimalna mejna vrednost, pod katero se smatra, da je premoženjsko stanje vlagatelja slabo).

Upravičenost do pravne pomoči

Vlada je določila dve **stopnji premoženja in dohodkov**. Vlagateljova premoženja in dohodek ne smeta presegati prve ali druge stopnje, določene z zakonom. Vlagatelj letni neto dohodek (v zadnjih dvanajstih mesecih) ne sme presegati prve ali druge stopnje dohodka, določene v litovskem zakonu.

Slabo premoženjsko stanje ni edini kriterij, ki se uporablja za določitev posameznikove upravičenosti do sekundarne pravne pomoči.

Do pravne pomoči **na prvi stopnji** je upravičen posameznik, katerega letni dohodek ne presega 8 000 LTL (2 318,8 EUR) plus 3 000 LTL (869,6 EUR) za vsakega vzdrževanega člana. Do pravne pomoči **na drugi stopnji** je upravičen posameznik, katerega letni dohodek ne presega 12 000 LTL (3 478,2 EUR) plus 4 400 LTL (1 275,3 EUR) za vsakega vzdrževanega člana. Preživitinske obveznosti vlagatelja se pri ugotavljanju premoženjskega stanja ne upoštevajo. Obseg sekundarne pravne pomoči, ob upoštevanju premoženja in dohodka posameznika, zagotovi in krije država na sledeč način:

100 odstotkov – če je na podlagi premoženja in dohodka posameznik upravičen do pravne pomoči na prvi stopnji;

50 odstotkov – če je na podlagi premoženja in dohodka posameznik upravičen do pravne pomoči na drugi stopnji.

Država mora zagotoviti in kriti 100 odstotkov stroškov sekundarne pravne pomoči, ki se dodeli osebam, določenim v členu 12 navedenega zakona (glej spodaj). Sekundarna pravna pomoč se izplača ne glede na premoženje in dohodek posameznika. Izjema so posamezniki (določeni v pododstavku 6 člena 12 zakona), ki se lahko svobodno odredijo premoženju in dohodku. Ti lahko uveljavljajo pravno pomoč na drugi stopnji. Na drugi stopnji država zagotovi in krije 50 odstotkov stroškov sekundarne pravne pomoči.

Nekatere skupine posameznikov so upravičene do sekundarne pravne pomoči **ne glede na obseg premoženja in višino dohodka**, ki ga določa vlada (v skladu s členom 12 zakona, ki ureja državno pravno pomoč):

posamezniki v kazenskem postopku (v skladu s členom 51 Zakona o kazenskem postopku) in v drugih primerih, določenih z zakonom, ko je obvezna fizična prisotnost odvetnika obdolženca;

oškodovanci v zadevah, ki vključujejo nadomestilo za škodo, povzročeno s kaznivimi dejanji, vključno z zadevami, ki obravnavajo odškodninske zahtevke v kazenskem postopku;

posamezniki, ki prejemajo socialno podporo za družine z nizkim dohodkom (samski državljani) v skladu z litovskim pravom;

posamezniki v institucionalnem varstvu;

posamezniki z ugotovljeno hudo invalidnostjo, posamezniki z ugotovljeno nezmožnostjo za delo, posamezniki, ki so dosegli starost za upokojitve, in posamezniki z ugotovljenimi znatnimi posebnimi potrebami. To vključuje tudi skrbnike, kadar je državna pravna pomoč nujna za zastopanje in varstvo pravic in interesov oskrbovanca;

posamezniki, ki so predložili dokaze, da se ne morejo odpovedati premoženju in sredstvom iz objektivnih razlogov in da iz teh razlogov premoženje in letni dohodek, ki se mu lahko odpovejo, ne presejata ravni premoženja in dohodka, določene z Zakonom o pravni pomoči;

posamezniki z resnimi psihičnimi motnjami, ko se o zadevah, ki se tičejo njihove prisilne hospitalizacije in zdravljenja, odloča v skladu z zakonom, ki ureja področje zdravstvenega varstva. To vključuje tudi skrbnike, kadar je državna pravna pomoč nujna za zastopanje pravic in interesov oskrbovanca;

dolžniki v postopkih izvršbe, ko se izvršba izvaja na zadnjem prebivališču;

starši ali drugi pravni zastopniki mladoletnih otrok, ko se odloča o prisilni izselitvi;

mladoletniki, ko se samostojno obrnejo na sodišče za zaščito lastnih pravic ali interesov, ki jih določa in varuje zakon. Mladoletniki, ki so sklenili zakonsko zvezo v skladu s predpisanim postopkom ali jim je sodišče priznalo popolno poslovno sposobnost, so izključeni;

posamezniki, ki so poslovno nesposobni v zadevah, ki vključujejo odločanje o sposobnosti fizične osebe;

posamezniki v zadevah, ki se tičejo prijave rojstva;

drugi posamezniki v zadevah iz mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila Republika Litva.

Nagrade izvedencem

Sodišče mora izvedencem povrniti izgubljeni zaslužek (iz dela ali njihovega poklica) za vsak dan, ki ga morajo preživeti pred sodiščem. Plačani so za ustrezno izvedensko mnenje in izvid, povrnejo pa se jim vsi stroški, ki so povezani z nastopom pred sodiščem, potni stroški in stroški prenočišča skupaj z dnevnici. Stranka, ki predlaga izvedbo dokaza z izvedencem, mora **založiti stroške** v znesku, ki ga vnaprej določi sodišče. Če obe strani predlagata izvedbo dokazov z izvedencem(-i), založita stroške v enakih deležih. Stroški se založijo z nakazilom na poseben račun sodišča.

Če v zadevah, ki jih določajo litovski **Civilni zakonik** (Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) ali drugi zakoni, **sodišče povabi priče** (liudytojai) **ali izvedence** (ekspertai) **na lastno pobudo, se morajo stroški plačati iz državnega proračuna**. To velja tudi za opravo dela izvedenca na kraju dogodka.

Pri določanju stroškov, ki se založijo, je potrebno upoštevati višino prihodnjih stroškov. Sodišče izvedence plača, ko opravijo svoje delo. Sodišče za izvedensko delo na podlagi izdanega računa plača tudi strokovnim institucijam. Ti zneski se plačajo s posebnega računa sodišča, odprtega pri banki na območju sodišča. Zneski, ki se plačajo izvedencem in strokovnim institucijam, če jih stranki nista založili, mora na poseben račun sodišča **plačati stranka, zoper katero je bila izdana sodba, ali obe stranki glede na uspeh njunih zahtevkov. Ministrstvo za pravosodje** določi najvišje zneske teh stroškov.

Nagrade prevajalcem in tolmačem

Sodišče prevajalcem povrne izgubljeni zaslužek (iz dela ali njihovega poklica) za vsak dan, ki ga morajo preživeti pred sodiščem. Prevajalcem je potrebno plačati za prevajanje in povrniti vse stroške, ki nastanejo zaradi nastopa pred sodiščem, potne stroške, stroške prenočišča in dnevnice. Stranka, ki sodišču predloži dokumente in želi njihov prevod v tuj jezik, mora založiti stroške v znesku, ki ga določi sodišče.

Sodišče mora prevajalcem plačati iz sredstev državnega proračuna, ki so dodeljena za prevajanje, z izjemo zneskov, ki se plačajo prevajalcem za prevajanje sodnih dokumentov, ki jih predložijo stranke. Stroški tolmačenja/prevajanja med sodno obravnavo se krijejo iz **državnega proračuna**. Ministrstvo za pravosodje je določilo najvišje zneske teh stroškov.

Sorodni dokumenti

[Poročilo Litve o študiji preglednosti stroškov](#) (950 Kb)

Zadnja posodobitev: 07/04/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.